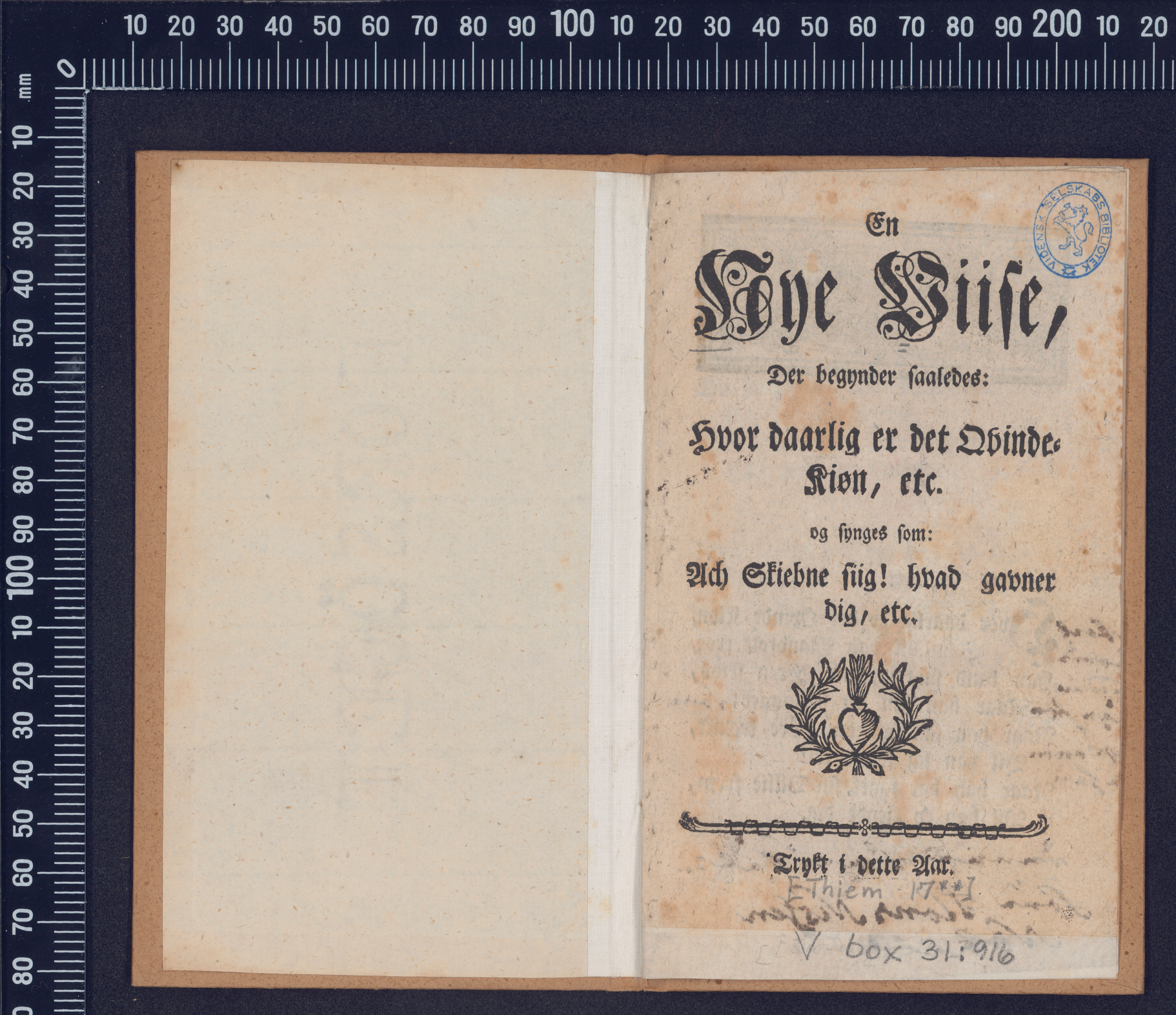

En Nye Viise,
der begynder saaledes:
Hvor daerlig er det Grunde = Kiön, etc.

[Ironally:] Tryk et i dette Aar.

V box 31:916

En

Søye Wiise,

Der begynder saaledes:

Hvor daarlig er det Qvinde
Kion, etc.

og synges som:

Ach Skiebne siig! hvad gavner
dig, etc.

Trykt i dette Aar.

Ethiem 17*

box 31:916

I.

hørd Hvor daarlige er det Dvinde-Kion,
ovr Som vil paa Mandfolk troe,
in nu Han kand snart krænke Qren skion,
ig for Naar han kun det formaaer; *kom*
Maar Naar han saa har din Qre krænkt,
in kun Vil han sig svære fri:
Naar han har faaet sin Billie frem,
Vil han ey kiende dig.

Innan *hvar* *tal* 2.
Søn *Hans* *Nissen*
Nobell.

2.

Han svær og bander mangen Gang,
Han er en Barne-Far,
Dog er for Guld alt givet an,
Hvad du bedrevet har,
Du følger det for Menneksen,
Og siger du er frie,
Men Gud, som boer i Himmelen,
Han veed det sandelig.

3.

Langt bedre var det dog for dig,
At du bekiendte det,
End du skal reent forsvære dig,
Udaf et frit Forsæt;
Synden er en saa længe skjult,
Den blottes jo engang,
Naar det for Menneksen blir spurt,
Da er det dig stoer Skam.

4.

Først gaaer du da og tænker paa,
At ove saadant Spil,

Siden

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20
0 mm
Siden gaaer du, fordommer saa,
Din arme syndig Siæl,
Betænk en den Himmel-Kæll,
GUD skænke vil engang,
Og paa den Staal som Jesus drak,
Der han paa Korsset hang.

5.

Jeg veed en fattig Pige gaaer,
Og sørger inderlig,
Hun fælder mangan modig Taaer,
Og græder bitterlig,
For hun gav dig saa hastig Ja,
Og lod sin Villie til,
Naar du hende besøved har,
Du hende ey have vil.

6.

Du veed en Qvinde daarlig er,
Hun tænker saa forvist,
Naar du lods have hende kær,
Hun troer dig uden List,

Hun

Hun giver dig sin høyre Haand,
Hendes Hierte du alt har,
Strax binder du et kærligt Baand
Er du en ærlig Kar.

7.

Om nogen engang elsker mig,
Jeg troer ham ey for sandt,
Førend det er i sidste Tid,
Naar det ey endes kand,
Da var det jo min skyldig Pligt,
At lide for min Ven,
GUD har det jo fra første Tid
Indsat for Qvinde-Kion.

8

Hun giver ingen anden an,
Du skal for Strikken staae,
Den Gierning gjorde du den Gang
Da du i Skoven laae
Jeg kand og ey indbilde mig,
At hun af fri Forsæt

Saadant

Saadant kunde tillægge dig,
Naar du var fri for det

9

O! hvor er den ulykkelig,
Som kommer i den Fejl,
Derfor bør hver advare sig,
Og see i andre Spejl,
Dog bør vi bede GUD om det,
Vi intet selv formaae,
Hold over os din Baretægt,
Hvor vi i Verden gaae.

10.

GUD al vor Synd til Regning slaaer,
Alt indtil Domme-Dag,
Der skal vi for Guds Ansigt staae,
Og gjøre Regenskab;
Men hvo er da for Synden fri,
Vi Adams Børn jo er.
O GUD! tilregne ikke mig,
Jeg er Dit Barn saa kjær.

11.

11.

Jeg beder Eder en og hver,
Som Viisen svinger ret,
At I Jeres Tanker samler her,
Og ret betænker det,
Hvad Viisen den udføre kand,
Det er Advarsel for,
At hver som sig advare kand,
Den ey i Synden gaaer.

12.

Jeg beder Eder een og hver,
Som er paa Syndens Stie,
Lad af og Synd dog ey saa frit,
Men Jer med GUD forliig;
Ja, jeg er og en Pige ung,
Jeg veed GUD kiender mig,
Jeg bærer Syndens Byrde tung,
O GUD! omvende mig.

13.

